

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto marcello ep[iscop]o [et] martyre. Cap[itulum]. lv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

clipant. Ac postmodum andronicum christi nominis confessione gaudentem: ut adolescentulum diu suatum: in equuleo appesum et cesum: ac ore contusum et lateribus punctum: necnon plagis cum testarum fragminibus confectum: ferreis cathenis ligatum in ergastulo clausit. Deinde eos in susia ciuitate productos: idem preses sibi presentari fecit. Et primo tharacuz sacri icare nolentem ore ipsius lapidibus confRACTO et dentibus excussis: manus eius in ignem mitti iussit: dehinc ligari pedibus: capiteque dorsum suspendi et fumum atruz subterponi: atque acetum cum sale eiusdem auribus instillari: nares quoque sinapi aceto liquefacto perfundi: et sic in custodiam tradi. Sequenti die probum eductum iussit: os eius confringi: et ferrum ignitum labijs apponi: atque extensum nervis cruciatu durissime cedi: facieque tota lapidibus confecta in custodiam recepti. Tertio vero die andronicum productum in palis. iij. extensum alligari: et nervis durissimis in scapulis et ventre flagellari: eo quod plagas eius priores curatas fuisse mirabatur. Sicque illum in eadem custodia recludi fecit. Demum eisdem ad achaboz ciuitatem attraxit: ubi primum presatus preses tharacum vincrum in faciem cedi iussit: et obeliscos accensos labijs et mariliis applicari: aures quoque nouacula percidi: et raso capite prunas superponi. Deinde obeliscos incensos sub asellis immitti: et sic in carcerem vinculari. Probum vero vincrum pedibus sursum appendi mandauit: et candentes obeliscos lateribus apponi: atque clauos ignitos manibus eius infigi: deinde oculos eius acubus punge: et sic in carcerem compeditum mitti. Andronicum autem ligatum papyris inflammatis circa ventrem eturi precepit: et obeliscos incensos circa digitos eius apponi: ferrum quoque ignitum in os eius mitti: et dentes eius excuti: molisque confRACTIS linguam ipsius abscidi et comburi: et sic in carcerem alligari. Post dies autem aliquos eos preses impius produci fecit: et respiciens illos sanos iratus vehementer: bestiis ferocissimis in arenam exposuit. Que pluribus gentilibus extinctis sanctorum pedes lingebant. Leena quidem tharacum: leopardus probum: versus autem obsequabatur andronicum. Nos uisissime cum omnia superassent. Iussu presidis decollati sunt: adhibiti quoque sunt quattuor custodes: ne corpora sanctorum sepelirentur: sed in ignem missa consumerentur. Quia autem valida tempestate et fulminibus custodes territi fugerunt: et flamma extincta sunt: et sic corpora incombusta remanserunt. Super quorum singula christiani nocte uiderunt stellam fulgentem: eaque tollentes honorifice apud tarsum cilicie sepelirentur. v. idus octobris.

De sancto Eustachio abate. Cap. liij.

Eustachi

us abbas luxu uicij. fuit: qui a beato columbano ab italla ad dictum monasterium gusbernandū paterno affectu directus: equo iure subditas monachorum cateruas rexit: ad conum predictisse gemeret. Qui huius doctrinis imbutus fuisset. Qui et post laudabilem vitam virtutibus pollens: quiescit in christo. v. idus octobris: in rouij sepultus.

De sancto Eustachio epo. Cap. liij.

Eustachius episcopus

pus antiochenus claruit apud ipsam ciuitatem tempore constantij imperatoris. Hic genere pampbilus tam opere quam sermone fidei pugil egregius aduersus arrianum dogma plurima conscripsit: Extant etiam ipsius sapientie preclare duorum lumina de anima. Itē tractatus aduersus ortoginem: Item epistole multe quas enumerare difficile est. Qui propter fidei catholice defensionem: quam contra arrianorum sectam susceperat: a constantio imperatore traianopolim in exilium missus uite terminum dedit.

De sanctis quattuor milibus nongentis septuaginta sex martyribus. Cap. liiij.

Quattuor

milis nongentis septuaginta sex martyres apud aphricam passi sunt sub persecutione vandalicā. Qui cum essent ecclesiarum dei plurimarum episcopi presbyteri et diacones associatis suis turbis fidelium populorum iussu hunericū arriani regis in horribile exilium heremi trusi: atque inter mauros ferocissimos deputati sunt. Inter quos erant cyprianus et felix precipui sacerdotes. Ex quibus plurimi dum ducerentur: et cuspidibus ac lapidibus sibi alligatis ad currendum dum tunderentur: et per aspera et dura loca traherentur: per singula mēbra dispersi inter manus thabētū expirabāt. Extraxerunt per totū aggerē publicus locus tumuli vel sepulture horū. Reliqui vero predictorum ad exilium predictū adducti: fame et inedia ac nuditate afflicti: necnon varijs supplicijs excruciatī martyriū celebrarunt: quorum natale colitur. liij. idus octobris.

De sancto marcello epo et martyre. Cap. liij.

De sanctis in mēse octobris occurrētibus Fo. cclij.

Marcellus epi

scopus apamie et
martyr: successor
iohannis vita san-
ctissimus tēpore theodosij se-
nioris martyrum passus est.
Cum em̄ iussu eiusdē augusti
deorum templa vbicq; destrue-
rentur. Venit prefectus orien-
tis apamias ad templa idolo-

rum destruenda: et dum ibidem templum iouis
maximū et robustum: utpote lapidibus ferro et
plumbo alligatis fabricatum vidisset: impossi-
bile quoq; ad destruendū iudicasset: ad sugges-
tione marcelli perit ad alias ciuitates: ipsum
et templum iuxta vires et dissoluendū commi-
sit. Marcellus hō cuiusdam operarij consilio
quatuor ingentibus colūnis subterfossis: quib;
bus tota pariter machina nitebatur: ligna sup-
posuit: et in ipsis ignem immisit: ut lignis exu-
stis colūne ruerent: orāq; fabricam secum tra-
berent. Sed resistente demone: ignis non pos-
terat ligna inflammare. Episcopus hō oratio-
ne premissa aqua benedicta ignem asperxit: et
mox diabolus effugauit. Statimq; igne sub-
termissis ligna accendit: quibus cōbustus ruen-
tibusq; colūnis: omne edificium templi corruit:
cuius sonitus terram concutēs omnes exte-
ruit. Post que sanctus episcopus et alia plura
phana idolorum destruxit. Qui et martyribus
pro christo certantibus scribebat: et eorū scripta
recipiebat. Nouissime autē et ipse a paganis tē-
tus: pro christi cōfessione martyrio coronas-
tus est: et apud apamiam honore condigno tu-
mulus. iij. idus octobris.

De sancto Larpo discipulo. Cap. lvi.

Carpus di

scipulus bti pauli
apli apud troa-
dem claruit: vbi
et ab eodem apo-
stolo episcopus cōstituitur est.
De hoc refert dionysius i epi-
stola ad theophilum: q; cum
esset vir mire sanctitatis et ze-
latoz fidei: et quidam infide-

lis fidelem quēdam peruertisset: adeo corpus
moleste tulit: ut ex hoc infirmitatē incurreret.
Tante autē sanctitatis erat: ut nunq; celebra-
ret quin aliquam celestem visionem conspice-
ret. Sed cū pro vtriusq; conuersione orare de-
beret: dum tamē quotidie exorabat ut combu-
stione quadam: amboz simul immisericorditer
abumperet vitas. Et ecce circa noctis mediū
dū vigilaret: et hanc orationem faceret: subito
domus in qua erat in duo diuisa fuit: et quedam
immensa fornax ibidem apparuit: respiciensq;

sursum vidit celum apertū: et ibidem iesum cir-
cundatum multitudine angeloz. Deinde sus-
cita fornacē predicti duo vtri tremuli stare cer-
nuntur: qui a serpentibus de fornace procedē-
tibus moribus: et inuolutionibus violenter in
fornacem traherentur: et ab alijs quibusdā vi-
ris impingebant. Hoc videns carpus adeo in-
stozum vindictam delectabatur: ut superiores
visionem intruere contēneret: et in horum vtrius-
nem rotas intentus esset: ita q; plurimum mo-
le ferebat: q; in fornacem non cito cadebant.
Tandem cum in celū resperisset: ecce iesus ho-
minum illoz miseratus ad illos cum angelis
descendens: manus extendit: et ipsos eripuit.
Dixitq; carpo: q; paratus esset iterum pro pec-
catoribus pati. Sicq; decetero carpus p illoz
conuersione orauit: dominusq; vtrūq; ad fides
reuocauit. Demū idem beatus discipulus p
cōfessione xpi martyrio coronatus est: et apud
troadem sepultus. iij. idus octobris.

De sancto Eduardo rege et con-
fessore. Cap. lvij.

Edwardus cōfessor

rex illustris angloz generosa
progenie orus filius regis elte-
rudi: et enie regine ricardi du-
cis normanz filius: diligent
parentum cura nutritus ab annis puerilibus
sanctispiritus informatus est disciplina. Qui
adhuc puer existens: propter dauoz pcellam
seulentium in anglia ductus est in neustriā in
austra domo: vbi opera puerilia deserēs: christi
seruitio se mācipauit: beatamq; dei genitricē
et petrum apostolū atq; euangelistā iohannem
in patronos sibi speciales assumpsit. Tandem
parente defuncto et fratre ipius inaudita cru-
delitate perempto eduardus timēs: se domino
commēdauit. Expectans quoq; donec post mo-
dicum tēpus barbarica pestis cessauit: et tūc a
baronibus in regnum inductus: et cum gloria
apud lūdunū in die sancto pasche ab episcopo
coronatus est. Regnauit autē tēporibus hen-
rici tertij imperatoz: et regnum optima pace
gubernauit: et sanctissime deo vixit. Egicā go-
dini filiam liberalib; artib; imbutā in vxorem
duxit: quā adeo persuasit: ut castitatē seruātes
suo nomine cōiuges: ambo hōgines permanse-
rūt. Fuerat autē godinus pdictus conspirator
in nece fratris regis eduardi. Dum autem die
quadā cum rege in mēsa discumbēs se iuramē-
to de morte fratris excusaret: piculo offe quas
comedebat: subito offa quā in ore posuit suffo-
catus est. Filius quoq; eius eadez die ab equo
in carensē fluuium precipitatus necatus est.
Dater hō eius vxor godini ictu fulminis inte-
rūt. Sicq; omnes qui mortis fratris regis cō-
scij fuerāt: vltio diuina vindicauit: sola regis cō-
iuge q; innocēs inde fuerat incolume pmanēte.
D iij